

Andantino.

I
II.

1. Vel - kommen i - gen, Guds Eng - le smaa, fra høj - e Him - mel -

III.
IV.

sa - le, med dej - li - ge Sol - skins - klæ - der paa, i

Jor - dens Skyg - ge - da - le! Trods kling - ren - de Frost godt

Aar I spaa for Fugl og Sæd i Dva - le.

2.
Vel mødt under Sky, paa Kirkesti,
paa Sne, ved Midnatstide,
udbære vor Jul ej nænner I,
derpaa tør ^{hos vi} vi vel lide;
o, ganger dog ej vor Dør forbi,
os volder ej den Kvide.

3.
Vor Hytte er lav, og saa vor Dør,
kun Armod er derinde,
men gæstet I har en Hytte før,
det drages, vi til Minde;
er Kruset af Ler og Kagen tør,
deri sig Engle finde.

4.
O, maatte vi kun den Glæde se,
før vore Øjne lukkes!
da skal, som en Barnemoders Ve,
vor Smerte sedt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske!
lad Julesorgen slukkes.